Nº. 25. Aº. 1837.

MAANDAG DEN 27sten MAART.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 22 *Maart* 1837.

(12281) Alzoo THOMAS KEEN voor zich, en WALTHER CHRISTIAAN KENNEDIJ, in qualiteit als gemagtigde van JOHN COCKERILL, dewelke zijn eigenaren van de Plantaadje *Suzannasdaal*, gelegen binnen deze Kolonie, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavin TOETOREA, van gemelde Plantaadje af- en op den privé-naam van THOMAS KEEN en JOHN COCKERILL, te doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal, eindelijk worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den* 23 *Maart* 1837.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen:
JAN LOUIS STUGER, *jongman*, van de Lutherse Gemeente, en ELISABETH CHRISTINA BRUNING, *jonge dochter*, van de Hervormde Gemeente, beide alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar vanden Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

EDICTALE CITATIE.

(12274) Uit krachte van de acte tweede default met admissie tot eene derde daging, de dato 10 Maart 1837, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, aan HENDRIK ADOLPH BUHK, in qualiteit als Executeur in den Boedel van wijlen LAMBERTUS PHILM, impetrant van Edictale Citatie.

Zoo worden door mij Exploiteur bij dat Geregtshof voornoemd, bij openbare [illegible] *ad solvendum curiæ* gedagvaard, [illegible] ik dagvaar bij dezen, alle bekende en onbekende *binnenlandsche* Crediteuren [illegible] Boedel wijlen LAMBERTUS [illegible], mitsgaders elk en een iegelijk, die eenig regt, actie of pretentie van welken aard ook, tot lasten den voormelden Boedel hebben, geimpetreerden te gedagvaarden ter andere zijde.

Omme te comparereren ter gepriviligeerde zitting van het Geregtshof dezer Kolonie, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 5den Mei 1837, des voormiddags ten acht uren, ten einde aldaar impetrant qq. te zien dienen, van acte tweede default en *derde* daging en wijders voort te procederen als naar regten.

Paramaribo, *den* 22 *Maart* 1837.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

Advertissementen.

(13139) Op aanstaande Dingsdag den 28 dezer, des nademiddags ten 4 uren, zal de CURATOR en WEESMEESTER, op de plaats van hetzelve Departement, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, L^a. D. N°. 55, staande en gelegen aan de *Groote Waarstraat*, aankomende voor de *helft*, den Boedel van wijlen ROSETTA van AUGUSTUS JOHANNIS van DAHLEN, en voor de *wederhelft*, aan JOHAN HENDRIK ALBRECHT.

Voorts *LOKETTEN KASTEN* en *SCHRAIFLESSENAARS* en eenige *VERSCHE PROVISIEN*, met een der laatste Schepen ontvangen, behoorende tot den Boedel C. W. BOONEN.

En eene *IJZEREN SCHROEF* met twee *MOEREN* voor een *KATOEN-PERS*, aankomende de verlatene Plantaadje *Welgelegen*.

Paramaribo, *den* 23 *Maart* 1837,
M. A. KEIJSER,
2^e Commies.

(9731) Aan diegenen, welke genegen mogten zijn, bij gelegenheid van de aanstaande zijnde *HAARDRAVERIJ*, hunne Paarden te doen draven, wordt door deze bekend gemaakt, dat gedurende aanstaande Dingsdag, Woensdag en Donderdag tusschen 9 en 11 uren, 's ochtends, eene LIST ter INTEKENING ligt ten huize van den Heer J. H. IM THURN, waar men tevens de nadere condition zal te weten komen.

WORDT TE HUUR OF TE KOOP GEVRAAGD:

Een *JONGEN*, onverschillig van welke kleur, geschikt voor *Voeteboaij* van een ouderdom van 12 tot 15 jaren.— Adres ter dezer DRUKKERIJ. (9732)

(13108) A. SALOMONS, zal *MORGEN* om 9 uren, op Vendu verkoopen:

PROVISIEN en STUKGOEDEREN.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester
M. A. KEIJSER.

DONDERDAG, den 23 Maart 1837.

1°.) De PLANTAADJE *MISGUNST* en de daartoen behoorende GROND OOSTWAART, met de daaraan verbondene SLAVEN, GEBOUWEN, enz., gelegen aan de *Mat kreek*, *f* 300.— E. J. S. STUGER.

2°.) De PLANTAADJE *HOFWIJK*, met de daaraan verbondene SLAVEN, enz., gelegen aan de *Tapecrina kreek*, *f* 900.— De Wed. J. A. C. HIRSCHFELD.

3°.) De PLANTAADJE *PACKERTSHOOP* met de daaraan verbondene SLAVEN, enz., gelegen aan de *Tapecrina kreek*, *f* 1265.— E. J. S. STUGER.

Allen den Boedel wijlen J. C. STUGER, aangekomen hebbende.

Scheepsberigten.

BINNENGEKOMEN.

Den 23sten dezer, de Noord-Amerik. Brik *Courier*, Kapt. J. TAGNEY, hebbende 27 dagen reis.

Den 24sten, de Noord-Amerik. Brik *Mary and Eliza*, Kapt. JOSEPH LEAVEY, hebbende 30 dagen reis; beiden van Boston.

UITGEKLAARD.

Den 23sten, het Schip *de Jonge Jan*, Kapt. T. B. TEUNISSEN, naar Amsterdam; lading: 336 vaten Suiker, 33 balen schoone- en 9 dito vuile Katoen. Passagiers: den Heer JAN SCHOBBÉ en Echtgenoot.

Idem, de Noord-Amerik. Brik *Ventress*, Kapt. T. J. FOSTER, naar Boston; lading: 230 vaten Melasse.

UITGEZEILD.

Den 23sten dezer, Z. M. Brik van Oorlog *FALK*, gekommandeerd door den Kapitein-Luitenant ter Zee, G. VAN LENNEP COSTER, over de Eilanden St. Eustatius en St. Martin, naar Curaçao.

☞ Met het Schip *Anna en Maria*, Kapitein D. STERNVELD, (in ons vorig No. geplaatst), zijn als Passagiers vertrokken: de WelEerw. Heer J. V. JANSSEN R. C. Priester, de Luitenant KESSELS en den Heer F. L. PICHOT.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de *Nederlandsche Dagbladen* tot en met 21 Januarij 1837.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 14 Januarij.

In den Moniteur vindt men de volgende telegraphische depêche uit BAIJONNE:

„De bevrijding van Bilbao is zeker; de vijand heeft omtrent 1000 man en het grootste gedeelte van zijn geschut verloren."

Deze belangrijke tijding wordt ook door verschillende berigten uit Bosdeaux en Bayonne bevestigd. Uit die berigten blijkt, dat het leger van Don CARLOS en dat van den Generaal ESPARTERO, welke laatste aanmerkelijke versterking had aangenomen, den 23sten December op den regter oever der rivier Nervion tegenover elkander stonden, doch, ten gevolge van de gestadige onweders, op eenige kleine schermutselingen na, geheel werkeloos bleven. Op dien dag echter deed de bevelhebber van Bilbao onderscheidene seinen, waaruit ESPARTERO meent opmaken, dat de stad het geen 48 uren meer houden kon. Dit deed hem besluiten, om met den ochtend van den 24sten eenen algemeenen aanval op de linien der Carlisten te beproeven, die hun geschut thans weder meer tegen hem, dan tegen de stad gekeerd hadden. De hoogten van Santo Domingo, die door de Carlistische bataillons uit Guipuscoa werden verdedigd, werden door de Christinos, na een scherp gevecht, vermeesterd, en de soldaten van ESPARTERO drongen selfs tot in sommige batterijen der Carlisten door. Tegen den avond wierden de Carlisten in alle richtingen tot den terugtogt gedwongen. Zij bereikten Durango, van waar Don CARLOS gedurende den nacht, met zijn hoofdkwartier, in allerijl naar Villa Franca gevlugt was. De groote hoeveelheid munitie, die de regten bezette, maakte het den Carlisten onmogelijk, om al hun belegeringsgeschut in veiligheid te brengen. Volgens een der berigten hebben zij 25, volgens een ander 12 stukken verloren. Ook omtrent het verlies in manschappen aan de zijde der Carlisten loopen de opgaven uiteen. Het wordt van eene voor de Christinos gunstige zijde op 500 man doden en gekwetsten en 300 gevangenen begroet.

Den 25sten December, des vrijdags ten elf ure, heeft ESPARTERO zijnen intogt in Bilbao gehouden. Die stad had van zijne komst kennis. Generaal zag men spoedig van de versterking, die de klimmen en kogels der belegerende hadden aangericht. Op het gehaat der besetting en der ingezetenen stond gebrek en honger gereedelijk. Werkelijk zouden, indien het beleg nog iets langer geduurd had, de levensmiddelen en krijgsbehoeften geheel en al aan de belegerden hebben ontbroken. In de laatste dagen hadden de soldaten der besetting niet meer, dan een half rantsoen ontvangen.

LUCHTREIS
VAN DEN
Heer Monk Mason;

Een der togtgenooten van den Heer GREEN op deszelfs luchtreis, of, zoo als de Engelsche bladen het noemen, uitstapje *(trip)* naar het vaste land, heeft daarvan eene beschrijving in het licht gegeven, geschreven in den vorm van een vlugschrift en opgedragen aan zijnen reisgezel den Heer ROBERT HOLLOND, op wiens verzoek en kosten deze gedenkwaardige togt met den grooten luchtbol ondernomen geworden was. De Heer MASON geeft bij dit geschrift in de eerste plaats eene beschrijving van den gebezigden toestel en de toebereidselen, die tot de reis gemaakt waren. Vervolgens verhaalt hij, hoe men ten half twee vertrok; in zuidoostelijke rigting heen dreef over het graafschap Kent, zeven minuten voor drie uur den Medway ten westen van Rochester overstak, kort na vier uur in het gezigt was van Canterburij en eindelijk tien minuten later voor het eerst de zee in het oog kreeg. Thans bemerkte men, dat de bol, door de vochtigheid van den dampkring bij het vallen ven den avond, of door andere oorzaken, was begonnen te dalen en in eenen verschillenden luchtstroom geraakte, welke denzelven meer noordwaarts dreef in de rigting naar het Noord-Voorland. Daar men gewenscht had Parijs zoo digt mogelijk te naderen, wilde men de vorige rigting hernemen en slaagde hierin door het uitwerpen van ballast. Binnen weinige minuten zweefde men regtstandig over Douvres, en kort voor vijf ure bevond men zich boven de zee. Eene zware bank wolken hing boven deselve, de luchtbol dompelde zich daarin, spoedig verloor zich het geluid der branding op de Engelsche kust, en de reizigers vonden zich door de diepste stilte omgeven. Niet lang echter duurde het of men hoorde de branding op nieuw, zoo dat men dacht naar den Britschen wal terug gedreven te zijn, doch men bevond zich reeds boven dien van Frankrijk, ziende men de hoofden of het vuur van het kanaal in omtrent een uur tijds overgestoken. Men rekende thans op eene hoogte van omtrent 9000 voeten boven de oppervlakte der zee verheven te zijn, schoon men gedurende het vroegere gedeelte der reis, in Engeland, menigmaal den grond zoo nabij was geweest, dat men met de bewoners had kunnen spreken. Nagenoeg boven Calais zijnde, maakten de luchtreizigers hunne tegenwoordigheid bekend, door het ophangen van een Bengaalsch licht, en gelooven ook bemerkt te zijn geworden. De avond was nu volkomen gevallen en het was alleen door de lichten in steden en dorpen, dat zij zich eenig denkbeeld konden vormen van het land over hetwelk zij heen gevoerd werden. Treffend is de beschrijving, welke de Heer MASSON hiervan geeft. Wij zullen hem zelven laten spreken.

„ Het tooneel was boven alle beschrijving luisterrijk. Geheel het vlak van den aardbodem, verre in de rondte, zoo ver het oog dien omvatten kon en nog verder dan men met duidelijkheid kon onderscheiden, scheen bezaaid met de lichten en vuren eener talrijke bevolking; en leverde beneden ons het gezigt van eenen geëtenden grond, die in schittering bijna met den meer afgelegen luister van het hemelgewelf boven ons wedijverde. Onophoudelijk, in het vroegste gedeelte van den voornacht en eer de inwoners zich te ruste begeven hadden, deden zich aan den gezigteinder, in de rigting der streek waarheen wij dreven, groote massa's licht op, de kenmerken van het daarzijn van eenige stad of grooters gemeente, maar die, zoo lang wij nog te ver waren om de bijzonderheden te onderscheiden, ons het vrij gelijkmatig beeld opboden van eenen uitgestrekten brand. Alsdan, trapsgewijs, naar gelang wij naderden, ontwikkelde zich die verwarde klomp van licht, scheen in kracht te vermeerderen, zich over eene grooter uitgestrektheid gronds uit te breiden en eene bepaalder gedaante en achtbaarder voorkomen aan te nemen, tot dat eindelijk, wanneer wij in het luchtruim een punt bereikt hadden, waaruit ons oog meer regtstandig kon nederzien, de schittering zich allengskens in deelen scheidde, in straten uitschoot, pleinen omzoomde, kortom, ons het volkomen lichtbeeld leverde van eene stad, grooter of kleiner naar mate der hoogte, van welke wij haar gade sloegen."

Eene der laatste steden, welke hun dit heerlijke schouwspel verschafte, was Luik, over welke plaats de bol bijna regtstreeks henen gleed. De Heer MASON geeft daarvan op de volgende wijs verslag:

„Onder deze steden was er eene in het bijzonder, die, zoo door hare eigene merkwaardigheid, de langste van tijd, welke zij binnen bereik van ons oog bleef, als door het onafgebroken gezigt, hetwelk onze plaatsing onmiddellijk boven haar ons toeliet te genieten, onze aandacht gehoeid hield en gedurige uitroepingen van verbazing en bewondering bij ons wekte. Gelegen in het midden eener landstreek, die, door de ontelbare vuren, waarmede zij in alle rigtingen, zoo ver onze gezigteinder zich uitstrekte, bedekt was, letterlijk scheen te gloeijen, vertoonde zij ons in één blik als het ware een kort begrip van al die behoorlijkheden, welke wij te voren afzonderlijk hadden waargenomen. De scherpe afteekening van elke straat, door hare eigene reeks van lichten aangeduid, de gedaante en ligging van elk der voornamere deelen van de stad, de schouwburgen en pleinen, de markten en gebouwen, alle aangewezen door de grootere en meer ongeregelde opeenstapeling der lichten, gevoegd bij het flaauw tot ons oprijzend gesuis der drukke bevolking, nog altoos bezig vermaak of voordeel na te jagen; dit alles vereenigd vormde een tooneel, welke sonderlingheid en uitwerking men zich bezwaarlijk kan voorstellen."

Het was ondertusschen slechts bij gissing, dat de reizigers de stad, welke zich onder hen bevond, voor het fabrijkrijke Luik erkenden; eerst naderhand vonden zij hunne onderstelling bewaarheid.

In den nanacht werd de koude zoo hevig, dat de thermometer beneden het vriespunt daalde; al wat de reizigers aan vloeibare stoffen bij zich hadden, olie, water, koffij, bevroor, en moest, wilde men het gebruiken, boven de lamp ontdooid worden. Niet te min was voor hen selven, ofschoon niet bijzonder tegen de koude beveiligd, hare werking minder gevoelig, dan men van dien graad der temperatuur zou hebben moeten verwachten. De oorzaak dier zeldzaamheid moet gezocht worden in de bijzondere omstandigheden, waarin luchtreisigers geplaatst zijn. Bijna met dezelfde snelheid voortvliegende als de wind zelf, die hen stuwt, bevinden zij zich steeds in eene soort van kalmte, de lucht, die hen omgeeft, wisselt niet of langzaam af, en onttrekt dus ook niet, door hare gedurige verandering, aan het menschelijke ligchaam telkens op nieuw een deel van deszelfs natuurlijke warmte.

In een ander oprigt echter was dit gedeelte der reis verre van rustig en ongestoord te zijn. Er deed zich namelijk gedurende hetzelve een verschijnsel op, wel geschikt om menschen, met hetzelve niet bekend en in den stikdonkeren nacht, aan een broos werktuig, in het luchtruim hangende, van schrik te doen verstijven. Laat ons ook hier weder hooren, hoe de Heer MASON hetgeen hun overkwam verhaalt:

„Aan dezen sterken graad van koude, voorafgegaan door langdurige blootstelling aan de werking van eenen met vocht bezwangerden dampkring, waarin wij bij het dalen van den bol gezweefd hadden, moet ook een voorval toegeschreven worden, dat, om den indruk welken het geschikt is op den geest dargenen te weeg te brengen, die het voor de eerste maal en zonder de oorzaak te kennen, ondervinden, alleszins opmerking verdient. Het was ongeveer half vier des morgens, toen de luchtbol, eene plotselinge vermeerdering van opstijgings-kracht gekregen hebbende, door het uitwerpen van ballast (hetwelk wij eenige minuten vroeger gedaan hadden, daar wij zoo na aan den grond zweefden, dat wij ons in een land, met welks bijzondere gesteldheid wij volkomen onbekend waren, niet geheel veilig oordeelden) met aanmerkelijke snelheid begon op te rijzen, en eer wij de gewone maatregelen genomen hadden om dezelfs stijging te keer te gaan, de hoogte van meer dan 12,000 voeten bereikte. Op dit oogenblik, terwijl alles rondom ons in ondoordringbaar duister en diepe stilte gedompeld is, doet zich van de machine boven ons eenmaal eene losbersting hooren, oogenblikkelijk gevolgd door een geweldig ruischen der tak en door al de teekenen, welke men onderstellen kan het bersten van den bol, in een oord waar geene botsing zulk een toeval veroorzaken kan, te verwellen. Op hetzelfde oogenblik ontvangt de kar een schok, als of dezelve van hetgeen haar ophoudt losgescheurd wordt, en het schijnt als of zij, met al wat zij bevat, in den afgrond wegzinkt. Snel volgen eene tweede, eene derde losbersting, vergezeld van dezelfde uitwerkselen als de eerste, en er blijft in den geest van den onervaren reiziger geen twijfel over, of zijn lot is beslist en er niets meer af te wenden. Het oogenblik daarna is alles stil en veilig; de bol heeft zijne gewone gedaante en rustigen gang hernomen, en men bemerkt geen spoor van de vreeselijke beweging, waarmede dezelve zoo even onderworpen geweest is. Het verschijnsel, dat wij beschreven hebben, hoe zonderling het ook moge voorkomen, laat zich op de eenvoudigste wijs uitleggen; het wordt namelijk veroorzaakt door de neiging van den ballon om zich uit te zetten, zoodra hij uit eene lagere streek van den dampkring in eene hoogere overgaat, en door den wederstand, dien het netwerk, eerst met vocht doortrokken, en daarna in de eivormige figuur, welke de zwaarte van de kar het noodzaakt, bij de inkrimping van den luchtbol aan te nemen, vastgevroren. Daar deze wederstand te weeg gebragt wordt door de werking van een onveerkrachtig ligchaam, het ijs, hetwelk de mazen van het net in derzelver saamgetrokken vorm heeft doen verstijven, is het blijkbaar dat de loslating niet allengskens maar plotseling gebeuren moet en wel op het oogenblik dat de van binnen naar buiten werkende drukking van den bol eene zekere mate van kracht bekomen heeft, als wanneer al de uitwerkselen volgen, welke wij hierboven beschreven hebben."

De verdere loop van het verhaal maakt nog van andere verschijnselen gewag, sommige waarvan ingelijks voor gemakkelijke uitlegging vatbaar zijn, terwijl men van andere de oorzaken moeijelijker doorziet. Van dezen laatsten aard is eene soort van zinnenbedrog, hetwelk de reizigers eens tegen het eind van den nacht ondervonden op het oogenblik dat de bol uit eene digte massa dampen te voorschijn trad. Zij hoorden plotseling een geluid als dat van het ruischen van geweldige waterstroomen, niet anders dan als of de baren langs eene uitgestrekte zeekust klotsten. Al de krachten van redenering, zegt de Heer MASON, gepaard aan de kennis der rigting, welke wij volgden, was noodig om ons van het denkbeeld terug te houden, dat wij de oevers der Oostzee genaderd, of naar die van den Oceaan terug gedreven waren. Een ander verschijnsel, het natuurlijk uitvloeisel hunner nederdaling, toen zij zich met het aanbreken van den dag gereed maakten, om op de aarde weder te keeren, was dat zij in weinige minuten de zon driemalen op- en tweemalen zagen ondergaan, een onbeschrijfelijk prachtig schouwspel. Eindelijk, de verscheidene belemmeringen ondervonden te hebben, deels veroorzaakt door het berg- en boschachtige der landstreek waar zij nederdaalden, deels door de vreeze der bewoners, bereikten zij des morgens ten half acht den grond, na achttien uren lang in de bovenlucht te hebben doorgebragt.

SCHEPEN IN LADING.

NAAR AMSTERDAM:

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Susanna Maria, Kapt. C. Spiegelberg. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 31 Maart.

Het gekoperd Barkschip Sophia Cicilia, Kapt. B. F. Iben. — Adres bij Degenhard en Kramer. Sluit 3 April.

Het nieuw gekoperd Tweedeks Fregatschip Sophia Maria, Kapt. Jens Andresen. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit den 3 April.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Noord-Holland, Kapt. K. H. Ruijl. Adres bij Gebroeders Reijnst. Sluit 3 April.

Het gezinkt Kofschip Jeannette, Kapt. T. Bedeman, — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Driemast Galjootschip West-Indie, Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Gebroeders Reijnst. Sluit ultimo dezer.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de Jonge Willem, Kapt. W. Hasselaar. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Astrea, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit medio Maart.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip 't Vertrouwen, Kapt. C. Zaal. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 1 April.

Het Nederlandsch Brikschip de Eendragtigheid, Kapt. C. Meijer. — Adres bij Gebroeders Reijnst.

De Nederlandsche Schouwer Kof Elisabeth, Kapt. P. Peijbes. — Adres bij Gebroeders Reijnst.

Het Nederlandsch Kofschip de Jonge Maria, Kapt. J. E. van Hoogenhuisen. — Adres bij Gebroeders Reijnst. — Sluit ultimo April.

NAAR ROTTERDAM:

Het Nederlandsch gezinkt Bregantijnschip Koophandel, Kapt. F. Popken. — Adres bij Lijsner en Scheffer. — Sluit 15 April.

Ter Drukkerij van de Erven J. BRINK.